

Годишенъ абонаментъ 5 лева,
за странство 6 лева.

Абонаментъ започва отъ I число
 всяки мѣсецъ и въ предплатта.
ОБИДЛЕНИЯ И РЕКЛАМИ
Търговски, частни, съдебни
и пр по споразумѣніе.
Приставски на III и IV стр.
по 6 ст. на дума—двукратно,
а еднократно—4 ст. на дума.

НИШАВА

Седмиченъ Независимъ В-къ.

РЕДАКТОРЪ: М. ХАДЖИЕВЪ.

Всичко що се отнася до външната
реклами, писма, пари и пр.
да се адресиратъ до редакция
въ „НИШАВА“—Царибродъ

За частни хонорари не плаща.

Реклами не се връщатъ.

Неплатени пари не се приематъ.

Единъ брой 5 стот.

ДОВЪРИЕ

Само въ ателието на Д. Атанасън се изработватъ модерни и по вкусъ
обувки. **Обърщай внимание на Г-ци и Г-жи, че ми пристигнаха**
нови модерни дамски калъпи.

ЦЪНИ УМЪРЕНИ.

Съ отлично почитание:
Димитър Атанасовъ.

1—1—4

Една приказчица безъ за- главие и безъ свършекъ.

Отъ днешнъ на откриването на XII редовна сесия на демократическото народно събрание сме далече търде малко—само нѣколко дена. Може би нѣкой ще иска да знае, защо имено го наричаме «демократическо народно събрание». Много просто. У насъ е обичай, която партия е на властъ, не желае търдъ много да има другарство съ чужди хора. Пъкъ така си е нѣкакъ си по добръ. По другояче вървѣтъ работить въ една кѫща, когато всички онѣзъ, които живѣятъ въ нея се си сѫ помежду си нѣкакви роднини. Каждъ се е чуло и видело напр. да живуватъ заедно овцетъ и вълцитъ? Тѣ за едно чудо ще се изколатъ помежду си. Вълкътъ като всѣки вълкъ, съ дивъ правъ, безъ причина и поводъ ще нападне кротката овчина. Па казваме и го повтаряме за да се запомни, понеже и сега има луди глави, които иза най прости и лесно обяснимите работи искатъ да опониратъ.—Господъ, който се най много грижи за своята рожба България, така му е наредилъ политиката му, че никогажъ да се не случи, да се събератъ на едно за да праватъ

закони, напр. демократи съ народници, или пъкъ народници съ царковници, или пъкъ царковници съ сопаджини. Въ всѣка една отъ упоменатите партии, слава Богу нѣма по толкова умни глави, че да могатъ и безъ чужда помощъ да наредятъ сѫдбите на милото отечество. Пъкъ нали се знаемъ какви сме петъреливи. Мама му стара, за едно чудо, за бълхата изгаряме юргана. Европейците, се надпредварватъ да ни кичатъ съ сънки и хубави пера. «България ли? Това е държавата, по които тече само медъ и масло. Аха, тамъ живѣ единъ юначче единъ практиченъ народъ съ голъмо бѫдеще.» България ли? Тѣ сѫ сѫщите за Балканския полуостронъ, както са. Петъръ за райския врата. А пъкъ бай Гано като слуша тѣзъ похвали сънъ не го хища. Той нали е практиченъ. Отъ камъкъ вода вади. Прѣдъ него и френци и англичани и немци подъ козирогъ му държатъ. Зеръ това е лжжа? Я вижте тии синковци какво направиха съ немецца.. Пайгерта ли бѣше?.. Единия демократъ му напишалъ 20000 л., другия 40000 л., третия 80000 л. на нашите убъждения и нѣма за

Частът приближава 12 полунощи. Пъкъ и ми се е страшно приспало. Ще продължимъ други пътъ повече. За сега толкотъ. Прѣди, обаче да легне Б. Гано въ мекото си легло, праща на демокр., депотати по единъ мускаль розово масло много здравѣ и за всѣки случай... Отгдѣ знамъ какво ни донася утрешния денъ?

Това е нашето доброутро къмъ демократическата камара.

Всекогаш не трѣба да се мѣсимъ въ сферата на индивида.

Въпроса, кога трѣба да се мѣсимъ въ постъпките на другите, и кога не, едва ли нѣкогаш се засъга. А при това, той е толкова важенъ.

Ний хората изобщо, като сме привикнали да се придържаме здраво о рутината, да се вижда несъвмѣстимо съ нашите възгледи и идеи върху живота, ний забравимъ и даже никакъ не се замислимъ, че правимъ едно, може би, първо по родътъ си—прѣстъпление.

Ний сме търде склонни да не годуваме и протестираме противъ всѣки индивидъ, който, ржководимъ отъ свои лични желания, страсти и капризи, върви вънъ отъ крѣга на общеприетите обичаи и прѣобъдлящи мѣни; по ради това, ний сме винаги готови, да се нахвърлимъ върху му, като зкровере съ нашиятъ улични нападки и го обсипнемъ съ безбръдни епитети, почерннати отъ изобилствующи съ осърблени за човѣкътъ достоинства рѣчицъ. А между това, ний никакъ не се питаме, не си даваме ни най малко отчетъ, че ако индивида—ексцентрикъ, съ свойте дѣйствия не засега нашите права и интереси, никакъ не прѣчи на нашите стрѣмежи и начинания, или пъкъ—ако той никакъ не се противопостави

Некрологъ

Съобщаваме на роднини, приети и познати, че ишестъвът в 10 ч. на 55 годишна възраст слѣдъ продължително боледуване почина, тукъ, многообичния ни съпругъ, баща и братъ,

Сотиръ Костовъ,

На когото погребенето ѝ опелото ще стане утрът в 10 ч. предъ пладнѣ.

ОПЕЧАЛЕНИ: Съпруга: Парашкова; Синове: Василь, Крумъ, Борисъ и Никола; Дъщеря: Вѣра и Брата: Еленко и Георги. Царибродъ, 5.X. 1910 г.

цѣль да прѣгражда възтищата, които всѣки отъ насъ си е избрали, —то имаме ли моралното право да го осаждаме? —Ето въпроса, който трѣба до стои постоянно предъ очите ни, когато искамъ да се намѣсимъ въ дѣлата на другите.

Наистина, досѣжно обществото, ний имаме дволко отношение: отъ една страна сѫдимъ и се произнасме за дѣлата, качествата и характера на околните си, а отъ друга —се оставимъ да сѫдятъ за насъ. Слѣдователно, по отношение обществото, личността е, и като сѫдия, и като подсѫдимъ. Но въ ролите на сѫдия, било индивида, било обществото като една колективна личност, трѣба да дѣйствува съ такова безпристрастие, съ такава справедливост и непогрѣшимост, щото да не може се намѣри никаква слабост която би ни дала поводъ да мислимъ, че произнесената присъда е несправедлива!

А вътре отъ това, кой може да ме убди, че е необходимо нужно, щото всички хора да мислят и дѣйствуват по единъ и сѫдъ начинъ, да иматъ един и сѫдъ вкусове? Кой може да ми докаже, че всѣко човѣшко понѣдение, може да се подведе подъ еднакви обществени шаблони? И ако азъ, дѣйствувани по единъ специфиленъ начинъ, не врадя на другите —кой може да ме осаждда или ругае за това? Не значи ли, че индивида трѣба да се дава широкъ просторъ на дѣйствия, щомъ не ни прѣчи? Не е ли иѣрно, че хората, тѣзи хора, които безъ да се облагатъ на обществените традиции, вѣрвания и обичаи, разждаватъ за иѣщата отъ свои установени гиедища, пропъръяватъ всичко съ единъ либераленъ, прони-

цателенъ духъ и слѣдвайки сѫмъ пътищата на своята критична мисълъ, тѣ ни откриватъ нови хоризонти за умствената енергия, а по такъвъ начинъ, като увеличаватъ съ своя примеръ и другите, които не сѫ способни за самостоятелно мислене —азъ казвамъ, не е ли иѣрно, че такива имено хора сѫ ни довели до днешната цивилизация, съ които справедливо се гордѣмъ? —Тона сѫ рѣдъ въпроси, които заслужаватъ поежко внимание и съблюдене. И ако гледайки на иѣщата съ историческо око, ний виждаме, че нищо не е могло да се удържи за дѣлго време въ едно и сѫщо положение вслѣдствие различето въ иѣзгледите на известни личности, които надарени съ пълна енергия и изобретателенъ умъ, сѫ се стрѣмили както къмъ едно разумно познание на сѫществуващи събития, така и за установяване на такъвъ порядъкъ, които повече да улеснява и съответствува на човѣшките нужди и желания, —то азъ вѣрвамъ, че никой нѣма да стане да успорива факта, какво, че прогреса е дѣло на малко хора, а тѣзи хора винаги сѫ се придържали къмъ своята индивидуалност, т. е. —тѣ сѫ слѣдовали своите лични наклоности и побуждения. Погледнато отъ такава точка зрѣние на въпроса, т. е. отъ гледището на неговата социална страна, ний неизбѣжно дохаждаме до заключение, че да се остави индивида свободенъ въ своите дѣйствия, въ сѫдъностъ значи —да се спомага за постигане общото благо.

Азъ, разбира се, нѣмамъ прѣтенции и въ менъ никакъ не сѫществува мисълъта, да давамъ стимулъ за нови идеи. Не, азъ съмъ далечъ отъ този идеалъ.

Азъ искамъ нѣщо «субективно», «лично», «недѣлъмо», което не може да се сравни съ нищо. Това е акслома, които не търпи накакъвъ възражение. Защо? Защото ний твърде добре знаемъ, че започнемъ ли отъ расовитѣ, минемъ ли прѣзъ националнѣ и дойдемъ ли до родовитѣ черти на хората, —наблюдаваме ли тѣхните физически портрети и взираемъ ли съ въ съвѣстимъ имъ признания —винаги ще откриемъ такива сходни и идентични бѣлѣзи, които свързватъ отдѣлните личности въ едно хармонично цѣло; въ зависимост отъ това, ний справедливо »наричаме такива сходни групи—хора »раса, »нация«, »родъ«; обаче, отхвърлимъ ли това, нарибъмъ ли се по дѣлъоко въ живота на една личност и захванемъ ли да наблюдаваме тѣкът нейния нравственъ и интелектуаленъ портретъ —на ти да бѫде отъ каквато ще раса или нация—, ний ще забѣлѣжимъ, че въ нея (личността) има и такива черти, сѫ свойствени само ней, и които я отдѣлятъ отъ другите като самостоятелна сѫдъност —като иѣцо, »подобно само на себе си«. Слѣдователно, явленията на субективната личност, не могатъ да се сравняватъ и поддѣждатъ подъ еднакътъ знаменателъ съ онези явления, които сѫщо така сѫ свойствени на другъ субектъ, личенъ и несъвѣстимъ съ първия. А щомъ това е така, то какъ азъ мога да осажддамъ или хулимъ иѣцо, че не постъпилъ тѣй —а инакъ, че не върши това —а онѣ, че не се носи тѣй —а другояче, съ една дума —върви въ дихармония съ всичко основа, което азъ намирамъ за приемливо и представява пълень контрастъ на всички мои похвати и разбирания, когато самото различие сѫществува дѣлъоко, по дѣлъоко отъ колкото си мислимъ, въ нашата скрита природа —въ дълбочината на нашия духъ! Какъ азъ мога да се мѣса въ такива постъпки на човѣка, които се отнасятъ лично до него, и които както вѣче казахме, сѫ слѣдствие, или по право —друга форма на неговата независима личност, а ограничението на тази личност, е ограничение на нейното свободно дѣйствуване —е ограничение на индивидуалната свобода на човѣка!

Но, ако азъ, защитавайки съ пай голѣма ревност личната свобода, и считамъ за сиѣжа и не-присъсновена, то азъ не я издигамъ въ принципъ. Азъ не говора

въ абсолютенъ сълъстъ. Да се остави безъ контролъ единъ човѣкъ, който не е способенъ да управлява себе си—това би довело до печали последствия. Така наприм., ако единъ човѣкъ било отъ това, че душевно е неуравновѣсенъ, било отъ това, че има буенъ темпераментъ, или, впрочемъ, ако той до толкоѣ е грубъ и невѣзитанъ, че нѣма въ себе си иправствено чувство, т. е. никакво съзнание за своите постѣпки,—оскѣрбява хората безъ всѣакава цензура на думитъ и мислитъ си, дѣржи неприлично повѣдение, безсъвестно инсинуира, прави скандали и отива дори до тамъ, че съ своята дѣла застрашава общественния редъ и безопасностъ,—то намѣсата въ едни такива дѣйствия на личността, както отъ обществото, така и отъ управлението, ще бѫде не само полѣзно, но и добродѣтель. Такъвъ човѣкъ не прѣменно трѣбва да се осуди легално (въ лицето на законитет), или морално (въ лицето на общественото мнѣніе), въ зависимостъ отъ характера на постѣпката му. Сѫщо така, ако ний оставимъ дѣтето да дѣйствува само, безъ никакъвъ контролъ отъ наша страна, отъ което то ще стане едностранично и своенаравно, то всѣка неутралностъ въ такъвъ случай е грѣхъ не само предъ най свѣтѣти ни дѣлности,—но и предъ свѣтѣства ни.

Но когато единъ възрастенъ владѣющъ всички свои умствени способности човѣкъ, прѣследва тѣзи или онѣзи цѣль и нагласява своя животъ съобразно съ своя личенъ характеръ, по свое лично гледище, къмъ каквото и да би последствия да води това за него лично и ако не врѣди на другите хора—тѣ не само, че пѣматъ причини да се мѣсятъ въ онова, кое то върши, колкото и да имъ се виждатъ неговите дѣйствия глупави, прѣдосаждителни и безрасѫдни, но даже—всѣка такава намѣса, въ индивидуалния животъ на човѣка е прѣстѣпление, което разума ще трѣбва да прѣсадѣда най строго!

Така че, ржководимъ отъ тѣзи разсужденія, въ менъ се слага тѣздото и не поколебимо удѣление, че индивидътъ трѣбва да бѫде съвѣршено независимъ надъ самия себе си—той е неограниченъ монархъ надъ своего тѣло и духъ.

П. Димитровъ.

ХРОНИКА.

Благодарность.

Сѣмейството на покойния Сотир Костовъ, сърдечно благодари на всички които придвижиха тѣлпнитѣ останки на непрѣжалития имъ съпругъ, баща и братъ, както и на тѣзи, които лично и писмено изказаха съботъзнованията си.

Благодарность.

Царибродското черковно и-во, изказва своята благодарностъ къмъ Н. Прѣосвещенство Левкайски Епископъ Варлаамъ за посѣщението въ града и отслужване на св. литургия въ черква, както и за поучителнитѣ му проповѣди.

Прѣдседателъ на И-во
Икономъ: Плишковъ.

По случай холерата.

По случай опасността да не се прѣнесе болѣста Холера, въ страната ни, която върлува въ близките намъ дѣржави, то дирекцията за опазване на общественото здраве е командировала лѣкаръ отъ Александровската болница г. Д-ръ Куневъ и нему на помощъ Смиловски уч. ф-ръ г. Н. Ивановъ, които прѣглеждаватъ всички пажини идящи отъ западъ и ги снабдяватъ съ билети, които да имъ служатъ при петдневно наблюдение отъ лѣкарите въ място установяването имъ.

Слѣдъ прѣглеждането пажини и снабдяването имъ съ горните билети—биватъ увѣдомявани телеграфически всички околи лѣкарни и околийските и-ци, въ тѣзи села и градове, кѫдето заминаватъ пажини.

Намъ напълно ни сърадватъ тѣзи мѣрки, които се взематъ за прѣдизваждане на отечеството ни отъ този опасенъ бичъ—Холарата.

Новъ Окол. И-къ.

Досегашния ок. и-къ въ. гр. Царибродъ г-нъ Г. Чолаковъ отъ 1 т. е уволненъ по поводъ Драгоманска афера, а вместо него се назначи и прие дѣлностита г-нъ В. Балевски, V Соф. пол. приставъ, които слѣдъ приемане на управлението направи своята първа обиколка изъ околията.

Пристигна.

Новия счетоводителъ, г. Константиновъ пристигна и прие дѣлностита си въ Зем. Банка.

Духовенъ гость.

На 2 т. пристигна въ града ни

Н. Прѣосвещенство Левкайски Епископъ Варлаамъ, който се установи на квартира въ арх. и-къ Негово благоговѣйнство свѣщеникъ Арх. п. Стаменовъ.

Н. Прѣосвещенство пожтува отъ Трънскитѣ села по ревизия на черквите и манастирите, които прави тази седмица и изъ нашата околия.

Въ съслужието на нѣколко свѣщеници, още при пристигането си Н. П. отслужи вечеря, а въ нѣделя—божествена литургия въ черквата «св. Богородица», слѣдъ свѣршетъка на която дѣржи една много назидателна патриотическо-религиозна рѣчъ, която направи отрядно впечатление въ оглашениетѣ.

Прѣзъ деня Н. П. посѣти много граждани и по покана на и-къ Пачевъ въ понедѣлникъ въ 9 и половина часъ отиде въ полка гдѣто направи водосвѣтъ на новонаправения резервоаръ за водата потребна за полковата баня и пр.

Тукъ Н. Прѣосвещенство, прѣдъ строенія полкъ, съ кръстъ и жълезъ въ ръжа, корона на глава, дѣржи своята прочувствена, пълна съ поуки и възпитания рѣчъ, слѣдъ която поражи съ овъ. вода и босилекъ, резервоара, воиници, фурията и кухнята, лазарета, и цѣлото помещение на казармата.

Насъ ни се удае случай да размѣнимъ нѣкая дума съ Н. П. любезнинъ духовенъ пастиръ и много ни радва неговата добра душа и старателностъ къмъ насаждане патриотизъмъ, национализъмъ, религиозностъ, нравственостъ, пестелювостъ, трудолюбие и доброта къмъ ближните.

Утрѣ Н. П. ще бѫде въ с. Годечъ на божествена литургия.

Вѣдѣствие на отчаянието.

Тукашния гражданинъ и бившъ Мирови Сѫдия г-нъ В. Видоловъ, който се ползва между гражданството съ добро име и положение, на 5 т. м. при едно умопомрачене е посегналъ върху живота си съ заколоване.

Споредъ свѣдѣниета дадени ни отъ достовѣренъ источникъ, Г-нъ Видоловъ още отъ 10-на дена е билъ много перазложенъ, всѣдѣствие на своята нервозностъ които се е усложнила отъ обстоятелствата: Градскиятъ съвѣтъ въ Иловдигъ му е очуадилъ и оцѣнилъ ефтино кѫщата, слѣдъ туй въ тоя време му е било съобщено, че спорѣдъ новия законъ, той неможе да придобие правото на адвокатъ.

